

MATKOVA TINA: ODNOS DO VERE

V zadnjem delu novele Tina prosi Jezusa, Marijo in sveto družino za pomoč. V tem delu se prepletata telesna in duševna bolečina. Njena duša postane razklana. Na eno stran jo vleče neomadeževana ljubezen do zaročenca, na drugo pa občutek grešnosti pred Bogom. Ko onemogla leže pod cvetočo češnjo z velikimi telesnimi bolečinami, ki se stopnjujejo, začne v mistični ekstazi nagovarjati Marijo, moliti smrtno molitev, naj ne pusti njene duše, da se loči od telesa brez prave spovedi. Prosi tudi za dušo otroka, saj se boji da se bo otrok, ki se bo rodil, zadušil brez krsta. Marija predstavlja možnost odrešitve. Ko se ji zaradi fizične bolečine začne blesti, doživi privid prihoda Marije. Tokrat ne prosi več za svojo dušo, ampak le še za otrokovo. Sebe začne obtoževati in se nekako s tem se skuša izpovedati Mariji in jo prosi za pomoč pri porodu, nato pa umre.

Iz vsega tega lahko sklepamo, da je Tina globoko verna in je verski motiv, motiv Tinine duševne bolečine in pogovor z Marijo še kako pomemben za razvoj novele. V tem zadnjem delu novele, kjer se odvije 3. del in razsnova novele, se prepletajo tudi razni nasprotni si motivi kot so greh-milost, telo-duša in življenje-smrt. Zelo močan je mistični motiv - privid prihoda Marije z nebes. Celotno Tinino potovanje in trpljenje pa lahko razumemo kot biblijski motiv križevega pota, kot pasijonske postaje njenega trpljenja in smrti. Svetopisemske prvine se kažejo tudi v Tininih molitvah in njeni želji, da bi poljubila Janezovo mrtvo glavo.